

SPAR 25 % BRÆNDELSE**DET VINDUERNE MED
STORMVOKS****Kr. 1,50 pr. Pakke med Brugsanv.****Forhindrer Træk og holder Støvet ude.
Vinduerne kan aabnes som før.**

Men pas paa, De faar den ægte indregistrerede

STORMVOKS fra H. P. GODT**Vesterbrogade 2 B.**

Faas hos Isenkram- og Farvehandlere.

Nærmeste Forhandler opgiver Telefon 8950.

faa Statens Hjælp hertil; og dette er en Uretfærdighed, som strider mod Grundlovens Paragraf 81 om Borgernes frie og lige Adgang til Erhverv. Derfor bør Kvinderne kræve Loven om Husmandsbrug ændres paa dette Punkt.

Interpellation Nr. 9.

Paa Dansk Kvindesamfunds Vegne tillader jeg mig at forespørge, om Kandidaten vil arbejde for, at Mænd og Kvinder overalt i Statens og Kommunens Tjeneste faar lige Løn for lige Arbejde og lige Forfremmelsesilkaar.

Baade i Statens og Kommunens Tjeneste modtager Kvinderne gennemgaaende en lavere Løn for det samme Arbejde som præsteres af Mænd, og saa længe det offentlige finder det forsvarligt at opretholde dette Skel, er der ingen Grund til at antage, at de private Arbejdsgivere skulde slaa ind paa et andet og retfærdigere Lønningsprincip.

Som Forsvar for den uensartede Lønningsmaade paaberaabes som oftest Mandens Forsørgerpligt, men i Længden vil dette Forsvar sikkert vise sig ganske ubrugeligt. Dels vil Kvindernes stigende Deltagelse i Familiens Forsørgelse berettigede dem til samme Hensyntagen som nu vises Mændene, og dels vil deres Arbejde for en rigere Løn medføre en voksende Fare for, at de fortrænger Mændene fra de Omraader, hvor de kan tage Konkurrencen op med dem, hvilket især vil komme til at gaa ud over de Mænd, som har Familie at forsørge og i Almindelighed er tvungne til at søge deres Erhverv indenfor Landets Grænser.

Uligheden i Lønningsmaaden for Mænd og Kvinder opretholdes under forskellige Former. Enten lønnes de efter forskellige Lønskalaer, som Tilfældet med Lærere og Lærerinder ved Folkeskolen, eller Lærerinderne faar samme Begyndelsesløn men ikke samme Slutløn som Lærerne, som Tilfældet ved Sorø Skole og Statens højere Almenskoler, eller der formes Kvindernes Adgang til de højere Lønningsklasser, som f. Eks. i Post-, Statsbane-, Telegraf- og Toldvæsenets Tjeneste.

Men hvorledes end Uligheden fremtræder, saa paatrykkes der ved den kvindelige Arbejde et Stempel af 2den Klasse, som er højst krænkende for de virkelig dygtige og brugbare Kvinder, og samtidig begunstiger de altfor mange Kvinder, som villig tager imod den lavere Løn, fordi de ikke er tvungne til at leve af deres Arbejdsindtægt, men kun bruger den som et Ekstrabidrag til det Underhold, de vedblivende modtager fra Hjemmet.

Kvindernes Krav om lige Løn for lige Arbejde afvises tidt som et „Slagord“ uden virkelig Berettigelse, men Udviklingen bærer det ikke desto mindre frem Aar for Aar med uimodstaaelig Styrke, og det møder os nu ikke blot i vore hjemlige Forhold, men vi ser det rejst i snart alle Europas Lande, især efter at Verdenskrigen har aabnet Erhvervsveje for Kvinderne, som ingen før har drømt om, men samtidig afsløret den Fare for en Sænkning af hele Lønniveauet, som ligger i, at Mænd og Kvinder konkurrerer paa Arbejdsmarkedet under forskellige Lønvilkaar.

Som bekendt overvejes nu i den nedsatte Lønkommission ogsaa Spørgsmaalet om Principet lige Løn for lige Arbejde i Forholdet mellem Mænd og Kvinder, og i denne Lønningskommission sidder der kun én Kvinde til at varetage Kvindernes Interesser.

Mand eller Kvinde?

Forsinket paa Grund af Pladsmangel.

I „Kvinden og Samfundet“ for 15. Februar d. A. findes aftrykt Lovforslaget af 18. Januar 1918 om Oprettelsen af et Statsseminarium for Kvinder.

Mon alle Bladets Læsere har gjort sig klart, hvad dette Lovforslag betyder?

Der er nu gaaet et Par Menneskealdre, siden de vise Mænd, der raader for vort Skolevæsen, kom paa den Tanke, at naar man anvendte fagdannede Mænd til at undervise i de offentlige Skoler, saa kunde man maaske ogsaa anvende fagdannede Kvinder. Og Idéen blev altsaa udført. Hvor disse fagdannede Kvinder skulde faa deres Uddannelse fra, det tænkte Autoriteterne ikke paa; det maatte Kvinderne selv om. Og Kvinderne sørgede ogsaa for det.

Allerede for over et halvt Aarhundrede siden aabnedes de Kvindeseminarier, der siden den Tid har sørget for Lærerindernes Uddannelse. Og det blev ikke en tarvelig Efterligning af Mandseminarierne, nej, Kvindeseminarierne blev Mønsterseminarier. Anstalter, der gik i Spidsen for Udviklingen, der satte sig de højeste Maal og ærligt og redeligt stræbte efter at naa dem. Ud fra Kvindeseminarierne gik der i Aarenes Løb en Skare af Lærerinder, hvis Dannelse, Energi og Begejstring for Arbejdet har været af den allerstørste Betydning for Folkeskolevæsenet i vort Land. Ingen, der kender det det mindste til vort Skolevæsens Udvikling, vil nægte det.

Een Fejl havde imidlertid denne Lærerindeuddannelse: den var forholdsvis dyr. Mens Staten holdt fire Seminarier aabne for Mænd, hvor disse kunde faa en meget billig, ja, for manges Vedkommende fuldstændig gratis Undervisning, var Lærerindeseminarierne helt private, og de kunde — selvfølgelig — ikke gøre

Søg de alkoholfri Restauranter.

„Øbro“, Østerbrogade 39, Tlf. Øbro 1039.
Billige „Hallen“, Vesterbrog. 17, Tlf. Centr. 10417. Ingen Drik-
Priser. „Taarnborg“, Allég. 18, Tlf. Vester 1990. kepenge.
„Nørrehal“, Nørrebrogade 88.

Danske Kvinders Forening for alkoholfri Restauranter.

Modelokale til moderat Pris.